

Foto: Peter Prebil

Pridobivanje veščin in izkušenj

S pogovori in opazovanjem sem se veliko naučila, kar pa ne pomeni, da že vse znam. Med delom sem hitro spoznala, da mi še vedno bolj kot znanje manjkajo veščine, predvsem s področja dela s starši, z vedenjsko in učno zahtevnejšimi učenci ... Zavedam se, da ni potrebno le znanje, pač pa tudi določene veščine. Še dobro, da se je med študijem povečevalo tudi število ur praktičnega dela (hospitacije, nastopi, študijska praksa), kar je zelo dobrodošlo. Le preko konkretne in neposredne izkušnje lahko spoznaš, ali je to delo zate ali ne. Pri tem ne gre zane-mariti, da so izkušnje in znanje, pridobljeno pri praktičnem delu, močno odvisni tudi od mentorja na praksi. Tu so bile naše izkušnje različne. Ne nazadnje pa se je treba zavedati, da so nastopi in kratkotrajna praksa dokaj umetna situacija, zaradi česar ne dobiš celostnega vpogleda v delovanje posameznika, razredne skupnosti. Pri vsakodnev-nem delu hitro spoznaš, da ne gre vse tako zlahka, da marsikaj od znanega pri posamezniku ne deluje.

Biti in živeti v skupnosti

Med izobraževanjem nisem zasledila kompetenc, da bi znali biti in živeti v skupnosti. Tu pridejo do izraza učiteljeva osebnost,

njegove osebnostne lastnosti in vrednote, njegov pogled na svet. Na tem mestu vidim v prvi vrsti veliko moč izvirne družine, ki posameznika močno zaznamuje in oblikuje. To pa ni tako nepomembno, saj se vzgoja bodočih učiteljev prične doma. Tudi šola ima svojo vzgojno funkcijo. Spoznavam, da ima izredno vzgojno moč odnos z otrokom, zato moramo biti učitelji zelo skrbni in pazljivi, kaj in kako rečemo in ravnamo, saj je zgled še vedno najmočnejše vzgojno sredstvo. Da pa je otrok, učenec na to pozoren, je potreben odnos.

Prostovoljno delo in sodelovanje

Ko sem se odločala o izbiri poklica, sem vedela, da si želim delati s človekom in za človeka. Imeti z njim stik, odnos. Dolgo sem delala kot prostovoljka v različnih društvih, kjer sem spoznavala in opazovala življenjske svetove ljudi, se od njih učila življenjskih modrosti in se osebno izgrajevala ter razvijala svoje razumevanje, strpnost, spoštovanje in empatijo do njih. Izredno dragoceno mi je bilo sodelovanje na taborih z otroki, pa tudi izkušnja nudenja učne pomoči fantu, ki je imel specifične učne težave. Tako sem lahko od blizu spoznavala to, kar sem slišala na predavanjih, in spoznavala njegovo delovanje, njegova močna

in šibka področja, talente. Ob prostovoljnem delu sem se učila sodelovati z drugimi, kar je nujno tudi v šoli, če želi vsak dobro opraviti svoj del in doprinesiti v mozaik skupnega vzgojnega in izobraževalnega dela. Mislim, da so mi pridobljene izkušnje še danes v veliko pomoč, ko skušam sprejeti vsakega otroka, ga razumeti in mu njegovo doživljanje prevesti v njemu razumljiv svet. Ne nazadnje lažje razumem tudi starše in svoje sodelavce. Dobro opazovanje je postalo nepogrešljivo pri mojem delu.

Učenka svojih učencev

Vse pridobljeno znanje in izkušnje so mi zelo dragocene in brez njih danes ne bi bila to, kar sem. Zavedam se, da pri svojem delu delam tudi napake in da vsega ne zmorem narediti sama, zato mi je pri delu v veliko oporo zaupanje v Božjo navzočnost in pomoč. Zavedam pa se, da nisem samo učiteljica, pač pa tudi učenka svojih učencev.

Primož Rogelj Priatelju

Malo je še ljudi,
ki ti ogrejejo srce,
in z njimi deliš
skupne poti.

Bori se za njih,
ne pusti jih stran!
Najhuje je iti
skozi življenje sam.

Brez rok,
da bi skupaj gradila.
Brez srca,
ki v isti hiši prebiva.

Zato pokaži drugim,
kaj te gradi.
Tisto le tvoje,
kjer se iskri.

Nekje že najdeš
dobre ljudi.
Ne boj se!
Tam začni.